

אל הקורא היקר!

במסגרת זו הבאנו דברים חוצבים להבות אש מאת הכהן הגדול מאחיו, אביר הרועים, לוחם מלחמת ה', הוא ניהו כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט ז"ע, וכן הבאנו מילי מעלייתא אשר השמיע יבלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - בכינוסי הסברה טרם מועדי הבחירות, וכן בשאר מועדים וזמנים, כולן שוין באש קודש לעמוד בקודש נגד מחרפי מערכות אלקים חיים, למען דעת את ההשקפה הטהורה והדעה הצרופה אשר אני ה' לא שניתי ובכל דור ודור צריכים אנו לעמוד איתן כצור החלמיש נגד רשעי הדור ולהתרחק מהם בכל כוחינו.

מה גדלה מעלתם של הני מילי מעלייתא לחזק את הנחשלים ולאמץ ידים רפות, ולנסוך רוח של עידוד וחיוזוק בהני ברכי דשלהי נוכח כל מזימות ונסיונות שהרשעים מציבים לפתחינו חדשים לבקרים, ובזכות העמידה האיתנה נזכה להנצל מהם ומהמונם, ובמהרה נזכה לישועה הגדולה והאמיתית בביאת משיח צדקינו ומלכינו בראשינו, אמן כן יהי רצון.

המתחבר לרשעים נענש כמותם ח"ו

דאס איז נוגע לעניינו, אזוי ווי די משנה זאגט אין מכות (ה' ע"ב), רעק"א לא בא השלישי להקל אלא להחמיר ולעשות דינו כיוצא כאלו, וא"כ ענש הכתוב לנטפל לעוברי עבירה, שנענש כעוברי עבירה, און עס איז מבואר דארט אז אפילו דער דריטער עד, וואס ער איז נאר נטפל צו צוויי עדים זוממים, קומט איהם מיתה כמותם, כאטש וואס דער דריטער האט נישט עובר געווען מצד עדותו אויפן לאו פון לא תענה, ווייל עס איז דאך שוין נגמר געווארן די עדות נאך פאר ער האט זיך מצרף געווען, און זיין צירוף צו די עדות העלפט גארנישט צו דעם קיום העדות, און אויף דעם לאו פון לא תענה איז ער נישט עובר נאר אויב דורך זיין עדות ווערט דאס מקוים און אויף דעם שטראפט איהם בית דין צוליב לא תענה, פונדעסטוועגן זעהען מיר דא אז דער צירוף צו די עבירה האט דעם זעלבן דין ווי דער גוף העבירה, אפילו באופן וואס עס העלפט גארנישט צו לגבי דעם עצם העבירה. און דאס זעלבע טרעפן מיר אויך אין "אבות דר' נתן", ר' עקיבא אומר, כל המדבק בעוברי עבירה, אף על פי שלא עשה כמעשיהם, נוטל שכר כיוצא בהם, וכל המדבק בעושי מצוה, אף על פי שלא עשה כמעשיהם, מקבל שכר כיוצא בהם. דער זעלבע בעל המימרא פון מס' מכות זאגט דעם יסוד אז יעדער מין חיבור און שיתוף צו א עבירה ח"ו, האט ער א אחיזה און א חלק אין דעם.

המפורסמות אינן צריכין ראי"ה, וואס דער שלטון הרשע, דער שלטון המינות, וואס דער גאנצער תכלית זייערער איז געווען אויסצורייסן דעם דת, מחרף און מגדף זיין רח"ל, און דאס איז אלעס

חוץ פון דעם וואס זיי זענען מחוקקי חוקי עכו"ם, און יעדער איינער וואס גייט אריין דארט צו זיין א חבר מיט זיי, ווערט א חלק פון די רעגירונג, אזוי ווי בתחילת התיסדות המדינה האבן זיי געשריבן א מגילת עצמאות, און מען האט געשריבן אז די אלע נבחרים, וואס מען האט אויסגעוועלט 120 חברי כנסת, יעדער איינער פון זיי, פעלט אויס פאר זייער חוק, און זיי האלטן צוזאם די גאנצע ממשלה, און אויב עס פעלט איין חבר, פעלט אין די גאנצע רעגירונג. ווייל טאמער איז דא ווייניגער פון 120 חברים אין זייער כנסת, איז לפי חוקיהם האט דאס נישט קיין שום תוקף, און אזוי אויך ווערן נישט געמאכט די חוקים דארט אן דעם מיעוט פון די מצטרפים, ווי אויך ווען עס איז נישטא קיין רוב פון די חברים, קומט אויס ממילא אז יעדער איינער פון די 120 חברים איז א שותף בפועל אין אלע תועבות הכנסת.

נסיון אחר נסיון - מאמר שכתב כ"ק מרן רבינו ז"ע

זהב" לבר, והם מהרו והתפרקו כפירש"י ז"ל, מזה לבר היה ג"כ די ראייה כמה טמון בזה כח הקלי', שלדבר מצוה לא היה בנקל כל כך לתרום סכומים כאלו. והנה כבר כתבתי שגודל הנסיון בזה שאין מה לטעון ולהשיב נגד המתווכחים ושואלים הלא עומדת לנגדנו סכנת מלחמה ח"ו, אשר אומרים ח"ו לכלות, ה' ישמרנו.

עכ"ז לפתוח פתח כחודו של מחט בתשובת דבר זה, לא להרוצים להתווכח, שנגדם לא תועיל שום טענה ותשובה, רק להרוצים האמת ואינם מושפעים משום קבלת שוחד.

כי הנה כתיב מלחמות אני עשיתי, וכל הענינים המתהוים בעולם הכל הוא בהשגחת הבורא, והוא אחד מי"ג עיקרים, כמו שאומרים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ואם יש לפחד ממלחמה ח"ו אין ביד שום א' מהצדדים לפתוח מלחמה רק בגזירת הבורא ח"ו, ורק מזה יש לפחד, שלא נענש ח"ו על העברת השבועות שהשביענו הבורא, שלא נעלה בחומה ושלא נמרוד באומות, כמוכא במסכת כתובות (דף קיא.) גודל העונש בזה ח"ו, וגם אותם שאין להם יד במרד ובמעל הזה, מי יודע אם מיחו כראוי כאשר ידוע שהרבה מהגאונים וקדושים באוגרין, בשעה שהובילו אותם לאושוויץ, אמרו שזה עונש על שלא מיחו כראוי נגד תעמולת הציונים ואביזרייהו.

וכי יש הוה אמינא שעל ידי שניתן להם יותר כח על העברת השבועות בזה יהיה הצלה, והרי זה דומה כמי שמכבה אש עם נפט, שזה מגדיל המדורה ומרבה הסכנה, ואם יהיה ברצון ה' להציל אותנו, הרבה דרכים למקום, ורבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום, ואין שייך בזה לומר דרך הטבע או שלא כדרך הטבע, כי בשעת מלחמה אין יודעין באיזה אופן הוא דרך הטבע, ועל פי רוב רואין בזה ההיפך ממה שהוא במחשבות בני אדם, כאשר מספרים הרבה מזה אלו שהיו במלחמות הקודמות, שההצלה על פי רוב היה בהשגחה שלא כדרך הטבע.

ואנו צריכים לידע כי מרשעים יצא רשע, ואין שום הצלה על ידי רשעים, ואסור להעלות על הדעת

המאמר נכתב לפני כשישים שנה בשנת תשט"ז בתחילת שנות קום המדינה, וכבר אז ראה רבינו בעיניו הבדולחות את גזירות הנוראות אשר הורס כל חלקה טובה, ובפרט ההנאה ממקורות זרים אשר מסנוור העינים מלראות האמת, וכן ענין המלחמות וההתגרות באומות, ומה נענה אנו בימינו

כתיב בתהלים נתת ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה. מובא במדרש רבה (וירא) נס להתנוסס, נסיון אחר נסיון בשביל לנסותם בעולם ע"כ. כבר גילו לנו חכמינו ז"ל (סנהדרין פ' חלק צו, ובמס' סוטה מט:): אשר קודם ביאת המשיח כמה קשה יהיו הנסיונות עד שאמרו פני הדור כפני הכלב, (היינו שלא יהיו בושיין זה מזה, שלא יהיה מדת הצניעות והבושה) חוצפה יסגי, ונערים ילבינו פני זקנים וכו'.

הרבה ימים אשר הנסיונות מתגברים מיום ליום, אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, הרבה רחמי שמים צריכים שלא יהיו נגררים אחר שטף המים הזידונים, מינות ואפיקורסות השוטף ועובר כל גבול, ואי אפשר להנצל רק בסיעתא דשמיא וברחמי ה', המאיר מאורו להחפצים והדורשים אחר האמת, ואשר אינם מושפעים להתפרנס ולהנות מהשפעות זרות אשר אינם מצד הקדושה, רק אלו יכולים לראות דברים האמיתיים, לאפוקי אותם אשר מושפעים ומשוחדים כבר אינם יכולים לראות האמת, כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם.

והנה בעוה"ר כל כך גברו הנסיונות, נסיון אחר נסיון, עד שכמעט אין מה להשיב ואין מה להתווכח, רק ההרגש שהקב"ה מאיר בלבות בני ישראל להרגיש שזה הוא נסיון, וצריך להתגבר נגד זה במסירות נפש. והנה האחרון הכביד זה הנסיון מהתעמולה הנקראת "קץ המגן" (ולא זה הוא מה שכתוב (בתהלים יח) מגן הוא לכל החוסים בו) אשר רצים בכל כחם לתרום התנדבותם, אשר גם אלו אשר קשה להם ליתן פונט אחד על ענין צדקה הגונה, מקדימים הם עצמם בסכומים אשר מעולם לא נתנו כזאת לענין של צדקה אמיתית, כאשר מצינו ג"כ אצל העגל "ויתפרקו העם את נזמי הזהב אשר באזניהם", אשר לא היה צריך לזה שום השפעות, רק "ואומר להם דבר אחד למי

געוואלד! או ס'פעלט דעם "שנאו רע", איז דאך א סימן אז עס פעלט אין אהבת ה'!

"אוהבי ה' שנאו רע", דער וואס האט ליב דעם רבוש"ע, האט ער פיינט דעם רע, און כמים הפנים לפנים, דער רע האט מיר אויך פיינט, און אויב דער רע האט דיר נישט פיינט, אויב דער רע וויל נאך האבן א קשר מיט דיר, איז דאס א סימן אז עס פעלט אין די ריכטיגע שנאה, דאס איז א סימן אז דו ווילסט נאך האבן עפעס א קשר מיט איהם, און די ביסט נישט מקיים אינגאנצן דעם "שנאו רע", ממילא איז דאס א סימן אז עס פעלט אין דעם אהבת ה'! געוואלד! אז שונאי ה' שטייען דא, ווי אזוי דארף זיין די הרגשה פון אוהבי ה'!?"

דער רמב"ם ברענגט אין מורה נבוכים, עשרה מישראל שזדו לעבור על איזה מצוה, ועשו ביד רמה רח"ל, חייבים מיתה, און עס שטייט אין תשובת הרשב"א (סי' תי"ז), אז גאנץ כלל ישראל דארף זיי מחרים זיין און מנדה זיין.

און דער רמב"ם שרייבט שוין אין א תשובה (הובא בב"א א"ה סי' ו') "שנפריש ונבדיל כל הקמים עליו ועוברים על מצוה ממצותיו, ולא נניח בינינו וביניהם שתוף ולא שייכות בשום ענין ולא בשום פנים וכו' כי לא יתכן להתרשל בכמו המעשה הרע הזה הגדול להרים יד במרי ולכפור במשה ובתורתו הקדושה בגלוי ובפרהסי' ונתעלם מזה, וחלילה לשם ית' שנסיב פנים בזה או שנפחד משום אדם וכו'".

נאך שרייבט דער רמב"ם אין ספר המצות (ל"ח יח, כ, כא) "שלא לאהבו, ולא ילמד המוסת עליו זכות, ולנטור תמיד שנאתו, ושלא ישתוק מללמוד עליו חובה".

די אמת'ע תורה!

אידישע קינדער זענען זיך צוזאמגעקומען היינט נאכט, א כנסיה לשם שמים זיך אנעמען פאר כבוד שמים, און ארויסשרייען דעם דבר ה'.

אין די היינטיגע פרשה געפינט מען קלאר וואס מיינט ריבוי און קידוש כבוד שמים, און להיפוך וואס מיינט חילול ומיעוט כבוד שמים ח"ו.

בעצם האט מען שוין דא גערעדט, מען האט שוין מברר געווען אלע בירורים, ס'פעלט נישט אויס קיין תוספות, אבער א פאר נקודות וועט מען פרובירן ארויסברענגען. מען זעט היינטיגע פרשה, "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", לפניהם ולא לפני עכו"ם, אפילו אויב די עכו"ם זענען דן דיני ישראל, טאר מען אויך נישט, ווי רש"י ברענגט "אפילו ידעת בדין אחד, שהם דנים אותנו כדני ישראל, אל לפני ארמיים, מחלל את השם, ומייקר שם העובדי כוכבים להחשיבם, שנאמר כי לא כצורנו צורם ואויבנו פלילים, כשאוויבנו פלילים, זה עדות לעלוי יראתם", דאס הייסט אז אפילו אויב דער עכו"ם איז שופט אין משפטי ישראל, אבער דורך דעם וואס א איד גייט זיך משפט'ן דיני עכו"ם, איז ער מייקר דער כח פון עבודה זרה, און ס'ווערט נתחלל דער

האבן מיר געטהון טובות, פונדעסטוועגן, וויבאלד זיי זענען שונאי ה', איז "תכלית שנאה שנאתים", ממילא איז דאס א ראייה אז איך האב זיי נאר פיינט, ווייל זיי האבן פיינט דעם רבוש"ע.

ווען א איד וואלט געשפירט אז זיי זענען שונאי ה', וואלט ער נישט געקענט האבן קיין שום שייכות מיט זיי

ווען יעדער איד וואלט מרגיש געווען, אז זיי זענען שונאי המלך מלכי המלכים הקב"ה, וואלט קיינער נישט געקענט האבן קיין שום שייכות מיט זיי, אפילו אויב מען וואלט געקענט האבן טובות פון זיי, אפילו אויב "לאויבים היו לי", אפילו אויב זיי וואלטן זיך אנגענומען פאר אונז אנטקעגן די אויבים (כפי' האלשיך הק'). וואלט אויך געדארפט זיין "משנאיך ה' אשנא", יעדער איד וואלט זיך דערווייטערט אינגאנצן פון די שונאי המלך הקב"ה, און דאס איז מלבד וואס דאס איז נאר א דמיון, וואס אנדערע פארנארן זיך און מען איז זיך מדמה אז כאילו זענען זיי שומרים, זאל נישט צוקומען קיין שום פגע פון די פגעים און משחיתים, אבער אויף דעם זאגט שוין דער פסוק אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר, ווער ס'האט נישט גענוג אמונה, דער זאגט אזוי, אבער אפילו אויב ס'וואלט יא געווען אזא זאך, אפילו אויב זיי וואלטן מטיב געווען ריכטיגע טובות, און אפילו אויב לו יצויר זיי וואלטן געווען שומרים עצומים, וואלט אויך נישט געווען קיין שום היתר אויף די התחברות מיט די שונאי המלך.

דאס זאגט דוד המלך, אפילו אז "לאויבים היו לי", זיי האבן זיך אנגענומען פאר מיר אנטקעגן מיינע פיינט, אויב סוף כל סוף זענען זיי שונאי ה', איז ווי אזוי קען א איד האבן א משהו קשר צו שונאי ה'.

און מען קען זאגן נאך א בחינה, "תכלית שנאה שנאתים", ווען איז ניכר אז איך האב זיי פיינט מיט די אמת'דיגע תכלית, נאר ווייל זיי זענען משנאיך ה', ווען "לאויבים היו לי", ווען זיי שפירן צו מיר אז זיי זענען מיינע אויבים, ווען זיי קוקן אראפ אויף מיר, זיי זענען די "אויבים" פון די אידן וואס ווילן נישט האבן קיין שייכות מיט זיי, דאס איז א סימן אז מען איז אויף די ריכטיגע וועג, ווייל אויף די אידן וואס ווילן זיך חבר'ן מיט זיי, שפירן זיי נישט פאר זיי אינגאנצן די הרגשה פון "אויבים", און כל זמן עס פעלט אין די הרגשה פון "לאויבים היו לי", פעלט אויך אין די הרגשה פון "תכלית שנאה שנאתים". און א ראייה דערצו פלעגט זאגן כ"ק אאמו"ר זצוק"ל אז מעולם לא יעלה על דעתם זיי זאלן משתף זיין און נעמען די אראבער וכיו"ב אין זייער מיליטער, ווייל זיי ווייסן און פיהלן קלאר דאס זיי זענען שונאי המדינה בתכלית השנאה, אבער בנוגע כובש זיין די הערצער פון אחב"י החרדים לדבר ה' זוכן זיי כל מיני תחבולות זיי אריינצושלעפן צו דינען אין זייער מיליטער, און בפרט לעצטנס מיט זייער "ועדת טל" וואס מען זעהט אז זיי זענען מרוצה און מאכן פארשידענע תחבולות אריינצונעמען פון אונזער מחנה אין זייער מיליטער רח"ל, איז דאס א סימן אז עס פעלהט נאך און עס איז נאך נישטא גענוג דער גדר פון "לאויבים היו לי".

שוכל להיות באופן אחר, ואי אפשר לידע איזה סכנה צפויה ח"ו על ידי התחברות להם, כאשר כתיב (ד"ה ב, כ) בהתחברך עם אחיזהו פרך ה' את מעשיך, ואי אפשר להיות שום הצלה וישועה רק באמונתנו ובטחוננו בה' ובעשיית רצונו ומצותיו, אבל לא על ידי העברת השבועות ולא על ידי התחברות לרשעים ולחשוב שעל ידיהם תהיה איזה הצלה, כי גם אלו ה"נצחונות" שראו באלו הזמנים זה ג"כ להגדיל הנסיון, לבחון אם לא נחלש על ידי זה מאמונה הטהורה וההשגחה, ושלא לתלות ההצלה ברשעים אפיקורסים.

ושמעתי שיש איזה מדרש כי קודם ביאת משיח צדקנו יעשו בנייהם ישראל ואומות העולם שיבנו מזבח ולמי שירד האש עם זה האמת, וירד האש לאומות העולם, כל כך יוגדל הנסיון.

ולא אמנע מלהעתיק מה שראיתי משל על זה, שהיה איש אחד שהיה שונא לחבירו עד מאד, והתיישב בדעתו שרוצה לשלוח אש לשרוף את ביתו, ושכר איש אחד שיעשה זאת, והשליח הזה הלך לשם, לבית חבירו הנ"ל, ובקש ממנו מקום ללון, והוא קבלו בסכר פנים יפות, וכאשר בעל הבית הזה הלך לישון, ובעת שנרדם מטורח היום הלך זה האיש לחוץ והדליק את הבית בארבע רוחותיו, ובכדי שלא ירגישו בו חזר למשכבו ככתחילה ועשה עצמו כישן, וכאשר האש יצאה ללהב, הרגיש בעל הבית והתחיל לצעוק מאד שהבית שלו דולק, עמד האורח הזה גם כן בבהלה וצעק מה זאת, ובקש אותו בעל הבית שילך להציל את מה שביכלתו, ונכנס בהרפת והציל בהמתיו ושאר דברים לא היו יכולים להציל, וכאשר נח בעל הבית מהשריפה, בקש את האורח לילך עמו להשענן, שיתן לו קצת יין-שרף להשיב נפשו מגודל הפחד, וסיפר הנשרף לבעל השענן את מה שקרה לו בלילה, ושייב את האורח מאד ואמר שלולא אורח זה היה נשרף אפילו כל בהמתיו, ולא ידע שלולא האורח לא היה שום שריפה בביתו, והנמשל מוכן מעצמו, הם צועקים שהם מצילין וזאת לא יאמרו שהם גרמו את כל החורבנות, ולולא הם שגרמו לכל זה לא היה צורך לשום הצלה, רק הכל היה על צד הטוב.

ובאיזה אופן שתהיה ההצלה אי אפשר לנו לידע זאת, אמנם זאת בטח ובלי שום ספק שלא יהיה שום הצלה וישועה על ידי אפיקורסים ורשעים, והמעלה על דעתו נגד זה, ומכל שכן המשתתף באיזו פעולה שהיא, הוא רחוק מאמונה שלימה.

ומוכרח אני לקצר במקום שאמרו להאריך, ואוי לי אם אומר ואוי לי אם לא אומר, ואי אפשר לבאר הכל בכתב, רק לזכור מה שהיה במלחמה הקודמת עם מחנה של צעירים חרדים בבני ברק, והבאים מחוץ לארץ, ודי בזה להתבונן שלא ליתן חרב בידי שונאינו.

ואם נעמוד בנסיון, ואל נתחבר לפועלי און ולא נגדיל המדרה על ידי תנינת כח להם ולא יהיה לנו חלק בהעברת השבועות שהשביע אותנו הקב"ה רק יהיה בטחוננו בה' בלבד, ונמחה בכל כחנו נגד אותם העוברים על השבועות הנ"ל, יפתח לנו הקב"ה פתח הצלה אשר גם מה שאינו עולה על דעתנו, כי לה' הישועה, ויקיים בנו מקרא שכתוב יפול מצדך אלף ורבבה מימיןך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך, ונזכה במהרה לישועתך וגאולתך של ישראל בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

עס שטייט אין ים של שלמה אין ב"ק (פ' שור שנגח, וע"ע בשל"ה מס' שבועות) אז מען דארף האבן מסיני"פ נישט צו משנה זיין אפילו איין הלכה, ווייל דאס איז כפירה בתורת משה, דאס איז א חירוף וגידוף, דאס איז גובל מיטן דין פון ייהרג ואל יעבור.

דאס זאגט די תורה הק' פאר מ'הייבט אן לערנען אלע דינים פון די פרשה, די ערשטע זאך איז אז ס'דארף זיין "אשר תשים לפניך" דוקא, לפני בית-דין ישראל, וואס זיי האבן דעם כח סיעתא דשמיא דלעילא און דעם המשך תורה מסיני, ווייל דורך זיי ווערט נתרבה כבוד שמו ית'. און דאס זעלבע פארקערט לפני דיני עכו"ם, אפילו זיי זענען דן כדיני ישראל, די עצם התדיינות בדייני עכו"ם איז דאס כבוד ע"ז וחילול כבוד שמים.

נאך טרעפן מיר "למה נסמכה פרשת דינין לפרשת מזבח, לומר לך שתשים סנהדרין אצל המזבח, די מצוה איז אז די סנהדרין זאלן זיין אין לשכת הגזית לעבן דעם מזבח, כדי זאל ווערן א רושם און השפעה אויף די משפטים וואס די סנהדרין משפט'ן אין זיי, אין אזא פלאץ, וואס דאס איז משפיע אויף זיי סיעתא דשמיא, אזוי ווי ס'שטייט אלקים נצב בעדת א-ל, דאס איז די התחלה פאר מ'הייבט אן לערנען אלע דינים, די התחלה איז אז ס'דארף זיין אין א פלאץ וואס ס'זאל זיין דארט השראת השכינה, און פון דארט וועט גע'פסק'נט ווערן די דיני התורה"ק לאמיתיה של תורה, דורך דעם וועט נתייקר ווערן כבוד שמו ית', ווייל דורך דעם קדושת המקום און כבוד השכינה וועט נתברר ווערן דיני אמיתת התורה הק'.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - ככר זופניק כ"ג שבט תשס"ג)

כל העבירות שעושים - נחשב על מי שמתחבר להם

ס'איז דא א רבינו יונה (אבות פ"א מ"ז), אל תתחבר לרשע, דעונושו גדול שאין כמותו, און ער זאגט, אז אויב א מענטש טוט א עבירה, איז ער נכשל געווארן מיט דעם חטא אליין, אבער דא האט ער א חלק אין אלע עבירות וואס דער רשע האט, ווייל ער איז א מתחבר לרשע, קומט אויס, אז ער טוט א סאך חטאים רבים ועצומים, און רבינו יונה איז זיך מסתייע פון דעם אבות דר' נתן, שכל המדבק לרשעים, אע"פ שאינו עושה כמעשיהם, נוטל שכר כיוצא בהן, און ער ברענגט צו דעם פסוק "בהתחבר עם אחיזהו פרץ ה' את מעשיך" (דה"ב כ), און שלמה המלך זאגט, "ירא את ה' בני ומלך, ועם שונים אל תתערב", דארף מען פארשטיין וואס ער האט דא צוגעשטעלט יראת ה' צו יראת מלך בשר-ודם, און דעם ענין פון יראת הגוף וואס איז נראה לעין צו דעם יראת הנפש הנעלמת. זאגט ער דארט, כשתראה שהמלך שונא לכל מי שאוהב את שונאו, וישלם עונש לאוהב את השונא, כאשר ישלם משלם לשונאו, כך הקב"ה עושה לכל מתערב עם שונים, המשנים את התוהמ"צ, המשנים ילקו, כמו"כ חבריהם המתחברים עמהם ילקו, עכ"ד. און דארטן רעדט ער פון סתם אזעלכע וואס זענען זיך מתחבר מיט רשעים, אפילו אן קיין שום טובת הנאה, כל שכן וכל שכן אויב מען איז זיך מתחבר

און משתתף מיט זיי און מען איז נהנה פון זיי, על אחת כמה וכמה.

א מענטש זאל זיך מתבונן זיין, אויב א מענטש זעהט דעם שונא פון דעם מלך, קען ער נישט ליב האבן דעם שונא, ווייל ער האט ליב דעם מלך, "ועם שונים", אויב דו זעסט אידן וואס זענען משנה די תורה, "אל תתערב", זאלסט זיך נישט מתערב זיין מיט זיי, ווייל יעדע פעולה וואס דו טהוסט, יעדע נאנטקייט, יעדע אהבה און התקרבות וואס דו גיסט ארויס פאר די "שונים", ווייזטו ארויס ח"ו א שנאה פאר דעם מלך רח"ל.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - ככר זופניק כ"ג שבט תשס"ג)

דורך די געלט וואס מען באקומט פון זיי, פארשווייגט מען אלע פשעים

דאס איז דאך גלוי וידוע, אז בתחילת התייסדות האגודה, אין אנהייב איז דאס נאך געווען, לוחם צו זיין קעגן ציונות קעגן די כפירה פון ציונות, און שפעטער איז נשתרבב געווארן א סיבה נאך א סיבה, ביז זיי האבן זיך מצטרף געווען בפועל צו די

**ואם נעמוד בנסיון, ואל
נתחבר לפועלי און ולא נגדיל
המדורה על ידי נתינת כח להם
ולא יהיה לנו חלק בהעברת
השבועות שהשביע אותנו
הקב"ה רק יהיה בטחוננו בה'
בלבד, ונמחה בכל כחנו נגד
אותם העוברים על השבועות
הנ"ל, יפתח לנו הקב"ה פתח
הצלחה אשר גם מה שאינו עולה
על דעתנו, כי לה' הישועה,**

קואליצי' און צו די ממשלה. ווייל אין אנהייב ווען עס האט זיך אויפגעשטעלט די מדינה האבן זיי זיך נאך איינגערעדט אז מיט דעם וואס זיי וועלן זיך מצטרף זיין צו זיי און דורך דעם וואס זיי וועלן שיקן שליחים צו די כנסת וועלן זיי קענען אפהאלטן די העברה על הדת, אבער עס זענען אדורכגעלאפן יאהרן ביז עס איז נתברר געווארן אפסיות כחם, און היינט איז זייער גאנצע טענה אז אויב זיי וועלן זיצן אין די כנסת וועלן זיי פועל'ן אז מען וועט פארגרעסען די שטיצע פון דעם שלטון אין די ישיבות און די תלמודי תורה, היינט טענה'ען זיי אז דאס איז אלעס צוליב קיום הישיבות, ווייל זיי ניצן זייערע געלט, און ווען נישט די געלטער וואלטן די ישיבות נישט געקענט האבן קיין קיום.

אויסער דעם וואס רבותינו הק' מצוקי ארץ זי"ע האבן דאס שוין גע'אסר'ט אז די מוסדות הקדושים טארן נישט נהנה זיין און נישט האבן קיין שום השפעה און יניקה ממקורות זרים חיצוניים, וצא תאמר להם, זענען זיי אליין מודה אז ס'איז דא אין

דעם שלטון א סאך פשעים וואס מען דארף מוחה זיין, און ווען ס'איז געווען פארשידענע פאלן וואס מען האט זיי געוואלט אפהאלטן די געלט, האבן זיי געשריגן אויף די אלע פשעים פון כפירה און מינות וואס איז דא דארט, נאר וויבאלד מען האט זיי נאכגעגעבן א פאר זאכן, און מען האט זיי צוגעזאגט געלט פאר די ישיבות, וועגן דעם שווייגט מען און מען גייט זיך מתחבר זיין מיט זיי, ווייל דורך דעם וואס זיי זענען נודקק צו דעם לחם חסד פון די פושעים איז זייערע הענט געבונדן פון צו מוחה זיין קעגן זייערע מפרנסים די עוקרי הדת.

אבער רבי שמעון בר יוחאי האט שוין געזאגט, ח"ו שתשתכח תורה מישראל, שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו, אונז דארפן נישט באזארגן דעם רבוש"ע, די תורה וועט אלע מאל נתקיים ווערן אויך אן זייערע געלטער, די תורה וועט אלע מאל בלייבן צוליב די הבטחה פון אייבערשטן.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - ככר זופניק כ"ג שבט תשס"ג)

איך אפשר ליקח אחריות גדולה כזאת - להשתייך לכל הפשעים שעושים הציונים

און עפ"י תורה, איז די עצם התחברות, אפילו אינו עושה כמעשיהם, נאר יעדע פעולה און יעדע קירוב, און יעדע קשר צו די אנדערע חברי הכנסת, מיט דעם גיט מען א קשר און א קיום צו דעם גאנצן שלטון, איז ווי אזוי קען מען נעמען אויף זיך אזא געוואלדיגע אחריות, צו האבן א קשר מיט אזא זאך.

די אלע בוחרים שיקן דאך א שליח דארט, די נציגים אין כנסת זענען שליחים פון יעדער בוחר, דאס הייסט אז יעדער בוחר האט א קשר צו די גאנצע זאך, איז ווי אזוי קען מען נעמען אזא געוואלדיגע אחריות אויף זיך. און בפרט נאך דעם וואס זיי מוזן שווערן די "הצהרת אמונים" צו זייערע אלע חוקי הכפירה, וואס דאס איז א המשך צו זייער הצטרפות צו די מרידה במלכותו ית', ווי אזוי קען דאס עולה זיין על הדעת פון א איד וואס איז א שומר תורה ומצוות צו אויסרופן בפרהסי' אז ער איז מקבל אויף זיך די אלע חוקי העכו"ם פון די כנסת און ח"ו זיי שטייען העכער פון די חוקי האלקים אשר נאמרו למשה בחורב, רח"ל מהאי דעתא.

וכבר נפסק להלכה (רא"ש ע"ז פ"ב סעי' ד', ובשו"ע יו"ד סי' קנ"ז ס"ב) כי אסור ליהודי להציל את נפשו ע"י הצהרה שהוא עובד כוכבים, מאחר שבכך הוא מודה לדתם וכופר בתורת משה, אע"פ דהתירו (שם סעי' ב' בהגה) בלשון דמשתמע בתרי אפי' (והוא מנדרים ס"ב), כתב הש"ך (שם סקי"ח) היינו משום סכנת נפשות, אבל משום ממון כגון להציל ממון וכו' אסור. וכיום שכבר נפסק בבתי דיניהם ובערכאותיהם ש"הצהרת האמונים" לחוקי הכנסת אי אפשר לפרשו בלשון שמשמעת לשתי פנים, עזכ"נ משנאיך ה' אשנא, וצריך לנתק כל קשר ומגע עם השלטון הכפרנית.

און זולת זה איז דאך דער גאנצער עצם קיום פון די מדינה באשטייט דאך אויך התגרות באומות, וחלילה וחלילה מיר זאלן צולייגן א האנט און א סיוע דערצו.

און כל זמן, מען איז אינגאנצן אפגעטיילט פון זיי, מען איז אינגאנצן דערווייטערט פון זיי, מיר האבן נישט קיין שום שייכות מיט זיי, האבן מיר נישט קיין ערבות אויף זייערע מעשי תעתיים, אויף זייער גאנצן שלטון הרשע, און אויף די כפירה און מינות וואס ס'ווערט נתרבה מיום ליום רח"ל, און אויף זייער שמד וואס זיי האבן איבערגעפיהרט על הדת טויזנטער אידישע קינדער רח"ל, וואס מען רייסט זיי ארויס דעם שמע ישראל פון מויל, כל זמן מען שטייט נאך אנטקעגן זיי, דעמאלטס האט מען נישט קיין שום קשר און שייכות צו אלעס וואס זיי טוהען.

אבער ווען מען שיקט שליחים צו זיי, נעמט מען א חלק פון דעם קיום צו אלע חוקים, און צו די גאנצע קיום פון די מדינה, איז דאס דאך א געוואלדיגע געוואלדיגע אחריות, וואס מען נעמט אויף זיך די אלע פשעים פון די מדינה רח"ל, "ועם שונים אל תתערב", זיי זענען דאך שונאי המלך!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - ככר זופניק כ"ג שבט תשס"ג)

שטארקן די צוימען..

...בזמנינו איז דאס מער וויכטיג, בפרט דא אין ארץ ישראל, ווער ס'קוקט אריין אין כתבי הרמב"ן, "כל הקדוש מחבירו חרב מחבירו", בעצם ארץ ישראל איז מער מסוגל אויף צו קונה זיין אלע חלקי הקדושה, ווער ס'קוקט אמאל אריין אין חסד לאברהם (אזולאי), ווי שטארק דער צינור השפע קומט אראפ מן השמים פאר די בני ארץ ישראל, זיי קענען זוכה זיין צו אזעלכע גרויסע השגות, אזעלכע גרויסע קנינים, סיי אין תורה, און סיי אין עבודה, אסאך אסאך מער ווי אין די גאנצע וועלט, ווייל עיני ה' אלוקים בה.

אבער לעומת זה, זה לעומת זה עשה אלקים, וכל הקדוש מחבירו חרב מחבירו, אין אזעלכע זמנים וואס עס שטייען די נגידים די מינים וואס זוכן רח"ל מטשטש זיין, און רח"ל ארויס צו ברענגען זייער חינוך אויף א חינוך מקולקל, א חינוך פון מינות און כפירה, א חינוך פון הפקרות רח"ל, מען קען אפשר זאגן כמעט גרויעם פון די גרויעם שבאומות, אפי" ביי די אומות העולם קענען זיך מער מתנשא זיין אז זייער חינוך שטייט אויף א גרעסערע דרגה ווי זיי רח"ל, דאס הייסט כשירדים יורדים עד למטה, אז מען גייט אוועק פון די תורה הק' קריכט מען און מען קריכט און מען ווערט מטושטש ביזן סוף.

און וויבאלד ס'איז דא אזעלכע זמנים וואס זיי ווילן נאך אריין ברענגען זייער חינוך מקולקל אין די אידישע מוסדות, איז ח"ו אז מען זאל האבן אזא הוא אמינא אז ס'איז נישט קיין סתירה צו תורה, אז ס'קען זיין תורה און מאכן פון דעם א שכחת התורה להעבירם מחוקי רצונך, במילא איז דער נסיון גאר שטארק.

הגם אוודאי די אידן וואס שטייען שטענדיג על המשמר וועלן זיך קיינמאל ווייטער נישט לאזן פון זיי בעז"ה, אבער סוף כל סוף די נסיונות הדור וואס ברענגט א טשטוש, אז אנדערע מיינען וואס איז דער הפסד אזוי שטארק, וואס איז דער חסרון אזוי גרויס, מען וועט דאך ווייטער לערנען, מען

האט א השפעה, מען גייט ווייטער אלע מיט די אידישע לבושים, ס'וועט זיך ווייטער פירן, ס'איז נאר דא א שטיקל טשטוש, מען לאזט אריין זייערע חיצוניות, מען לאזט אריין א צינור דק פון זייערע לימודים, וואס א הפסד קען עס שוין צוברענגען.

אבער דאס איז א טעות, איינמאל וואס דער מענטש לאזט זיי אריין ח"ו, ער לאזט דאס אריין אין א אידישן חינוך, ווערט א סדק ח"ו, ווערט א שפאלט, און רח"ל ס'קומט אריין פון א פרעמדע צינור, קומט אריין א זוהמא, און ס'קען אמאל זיין אז חלילה מען טאר נישט זאגן א דבר שבקדושה, ווייל אז ס'קומט אריין א זוהמא און ס'בלייבט א סרחון קען מען נישט זאגן קיין דבר שבקדושה, ס'פעלט אין והיה מחניך קדוש, ס'פעלט אין די גאנצע קדושה.

און אזוי ווי מעט אור דוחה הרבה מן החושך, איז אזוי אויך דער "לעומת זה" - דארף נאר אריין קומען אביסל א טראפאלע טשטוש, א טראפאלע ערבוב פון א שלעכטע מחנה, פון א שלעכטן ריח רח"ל, און מענטשן זאלן האבן א טשטוש וואס

**בנוגע כובש זיין די הערצער פון
אחב"י החרדים לדבר ה' זוכן זיי כל
מיני תחבולות זיי אריינצושלעפן צו
דינען אין זייער מיליטער, און בפרט
לעצטנס מיט זייער "ועדת טל" וואס
מען זעהט אז זיי זענען מרוצה און מאכן
פארשידענע תחבולות אריינצונעמען
פון אונזער מחנה אין זייער מיליטער
רח"ל, איז דאס א סימן אז עס פעהל'ט
נאך און עס איז נאך נישטא גענוג דער
גדר פון "לאויבים היו לי".**

ס'ברענגט אריין א פגם אין אמונה ח"ו, און טאמער חלילה ס'פעלט פון די יסודות פון אמונה, פון דעם "אחת" איז חלילה איינגעשטעלט אנדערע חלקי המצוות.

דעריבער מה טוב ומה נעים דעפלעצער די מחנות וואס שטייען שטארק און פעסט, און זיי לאזן נישט צו קיין שום סדק, קיין שום צינור פון זוהמא פון סרחון זאלן נישט קענען אריינקומען פון דער חלק החיצוני, נאר ס'זאל בלייבן א ריינע אידישע מחנה.

איז במילא בזמנינו וואס ס'איז דא אזעלכע נסיונות - דאס איז איינע פון די נסיונות פון דור - איז א געוואלדיגע מעלה אז מען שטייט און מען איז דאס מחזק צוזאמען, די מחנות ווערן שטארק, פעסט און מוגדר.

איז אוודאי איז מער חובה אין אזא זמן ס'זאל זיין טאקע מקודש מחבירו, מער קדושה, און מער טהרה, און מער עליה, און מער השגה, אין וואס מער מ'איז מחזק אין אונזער מחנה שטארקער און שטארקער ווערט מען דערווייטערט פון דעם חלק

הרע, און נענטער צום חלק הטוב.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - זאת חנוכה תשס"ח - לציבור האברכים בני החבורות)

- ההתבדלות מהרשעים זו היא ההצלה בדורנו -

נח איש צדיק תמים היה בדורותיו.

חז"ל הק' במס' סנהדרין (קח). מבארים חטא דור המבול, איך התגלגלו עד חמורות שבחמורות, בשביל שלא הכירו בטובתו של מקום, כמשי"א ז"ל שם, ת"ר דור המבול לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקב"ה וכו', היא גרמה שאמרו לא-ל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצתי מה ש-די כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו, אמרו כלום צריכיך אנו לו אלא לטיפה של גשמים, יש לנו נהרות ומעיינות שאנו מסתפקין מהן, אמר הקב"ה בטובה שהשפעת ליהן בה מכעיסין אותי ובה אני דן אותם שנאמר ואני הנני מביא את המבול מים ע"כ.

בזמנינו אנו בעקבתא דמשיחא אשר חיים אנו בדור המבול אנשי רשע שלטון הערב רב, וכמשאחז"ל בספרי על הפסוק בינו שנות דור ודור "אין לך דור שאין בו מאנשי דור המבול" שהם מכלים כל היקר והקדוש, מבול ע"ש שמבלבל הכל ושוטף את הכל (מד"ר), צריכים אנו ללמוד מפרשה זו דרך התורה איך להנצל מהם ומדרכיהם, ואיך להציל ולקיים את העולם.

כמבואר לעיל במדרש שעיקר רעתם של דור המבול התחיל במה שכפרו בטובתו של מקום, כמו"כ אלה הרשעים בדורנו אנשי הציונים החוטאים בנפשותם הכריזו בכפירה גלויה במלכות שמים ובטובתו של מקום לקחת את ארץ ישראל בכוחי ועוצם ידי, ולמרוד בעול הגלות, ומחזיקים בהשתלטות על ארץ ישראל לומר שלנו היא, ואין אנו צריכים לגאולת הקב"ה ולעזרתו ח"ו עפ"ל היל"ת, ובזה בועטים וכופרים במלכות שמים ומגרשים את אור הויה ב"ה ח"ו, וגורמים להביא להם את היפך הקיום ח"ו, ע"י שמדה"ד אומרת בדבר שאני מטיב להם בה הם מכעיסים, וח"ו בה אני דן אותם ולא תקיא הארץ אתכם וגו'.

ארץ יבשה שע"י ורבה רעת הארץ שלהם, לחסר האלופו של עולם, והתיקון ויהי אור עול מלכות שמים וארץ רץ למצוה, ובזה מביאים קיום לארץ.

וביאור הענין הוא עפ"י דברי המגיד הקדוש זיע"א אר"ץ אותיות א' רץ, א' מכוון לאלופו של עולם, שאעפ"י שהחושך יכסה "ארץ" ונסתר אור אלוקותו בארץ, צריכים לגלות את אלופו של עולם בארץ, מתוך הלבושים הגשמיים הנרמז ב-רץ שרצתה לעשות רצון קונה, וכן ביבשה שהוא גבול הנרמז בשם שד"י שאמר לעולמי די לגלות את הנשמת שד"י.

אמנם הרשעים אלו אומר הכתוב וירא ה' כי רבה רעת האדם "בארץ" שהכניסו רעתם בבחינת הארץ, ובזה הם מכעיסים, וכמשאחז"ל שם בסנהדרין (קח). שברבה קלקלו וברבה נדונו, והיינו שקלקלו ברבה רעת האדם בארץ, וזהו ג"כ כוונת המדרש שאמרו מה שד"י כי נעבדנו (עי' באריכות בספה"ק ויואל משה שדרש פסוק זה היטב).

והתיקון לזה ועבודתנו בדור הזה נגדם הוא גלות את המלכות שמים, לקיים בחינת רץ ריצה לעשות רצון ה' ולהכניס אלופו של עולם בארץ, וכמשאחז"ל עוד שם במדרש והארץ היתה תוהו ובוהו ע"י אנשי הרשע, וחושך זה דורו של אנוש על פני תהום זה דור המבול, עד ויאמר אלוקים יהיה אור דקאי על נשמתן של ישראל, שאמר הקב"ה עד מתי יהיה העולם באפילה ויאמר אלוקים יהי אור דקאי על אברהם אבינו ע"ה.

ויעו"ש במדרש מבואר להדיא דקאי על דורנו זה, וז"ל: ר"ש בן לקיש פתח קריא בגלויות, והארץ היתה תוהו ובוהו זה גלות בכל וכו' מדי ויון, עד וחושך על פני תהום, זה גלות ממלכת הרשעה שאין להם חקר, כמו התהום, מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן, וע"ד האמור שהתהום היינו גלות האחרון הכולל כל הגלויות שלא יאמר האדם אפס תקוה ח"ו כי אין לך דור שאין בו מדור המבול ואיך יהיה קיום בקושי הגלויות, וע"ז קאמר שהתיקון בחי' הארץ לקדש שם שמים בארץ ולהכניס את הויהי אור בארץ בזה מגרשים את החושך יכסה ארץ ומביאים קיום לעולם.

וביותר צריכים להרבות בתפלה ותחנונים שלא ניסחב אחרי מים הזידונים של הרע בדור הזה מדרכי הרשעים, וע"ז רמז הפסוק על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, שבדור הזה שאז הבחינת שטף מים רבים, דור חשוך בנסיונות קשים מאנשי הרשע כדור המבול ששוטף את הכל כמשאחז"ל, צריך כל חסיד להתפלל אליך לעת מצוא, בעתות רצון דרשו את ה' בהמצאו, להתפלל ולהתחנן על נפשינו שנצל מהרע והשטף מים רבים אליו לא יגיעו.

ובעיקר צריך לאחוז בדרכי ההתבדלות להתרחק מהרשעים, שזו היתה ההצלה של נח שתמים היה בדורותיו דור מלא נסיונות, ואת האלוקים התהלך נח ולא הלך בעצת רשעים, כמו שדרשו חז"ל את הפסוק אשרי איש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב - על אנשי דור המבול, שנח הצדיק התרחק מהם, וצריך כל אחד לבנות אצלו בביתו את התיבת נח שלא יוכלו להיכנס ולהתגבר רעת הדור, ולשמור רשותו וביתו מכל חלקי הרע, ולסגור עצמו בתוך ד' אמות שלו שלא ישטפו המים הזידונים של דור המבול ח"ו.

וזהו הנחת רוח היותר גדול לאבינו שבשמים שנלחמים ומתבדלים מכח הרע, כמשאחז"ל על הפסוק (ישעי' נד) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד אל הארץ כן נשבעתי מקצוף עליך ומגער בך, שנח הצדיק היה הראשון שלא הניח שבת הרשע, וכמו שרואים אחרי המבול דכתיב ביה וירח ה' את ריח הניחוח, ובזה הבטיח הקב"ה לא אוסיף עוד לקלל את האדמה, שבזכות זה מבטלים כל הדינים וכל הגזירות הרעות ח"ו, ויתקיים במהרה ושם נעבדך ביראה כימי עולם, שדרשו חז"ל כימי נח, וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים בב"א.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - ס"ג פרשת נח תשע"א)

האיסור להשתתף בבחירות
שב ואל תעשה עדיף

ביי די פריערדיגע בחירות האב איך נאגעזאגט פון לובלינער, דער הייליגער לובלינער זאגט, אז א זאך וואס מען איז מסופק איז א כלל שב ואל תעשה עדיף, אז מען ווייסט נישט וואס צו טוהן איז שב ואל תעשה חשוב'ער, נאר אין אמת'ן אריין דארף מען נישט אנקומען צו דעם, אז מען האט נאר נישט קיין פארבלענדעטע אויגן, אז מען טוט זיך גוט מתבונן זיין זעט מען, מען פארשטייט וואס פאר א אחריות מען האט מיט די זאך, בערך פאר 35 יאר האב איך געהערט פון הוינאד'ער רב ז"ל, אז בשעת די אגודה איז נתייסד געווארן איז מען געגאנגען צום פריערדיגן בעלזער רב, און מען האט איהם געבעטן ער זאל אויך אריינגיין, האט הגם דעמאלטס איז דאך נאך נישט שייך געוועהן קיין שום זאך, נאר די איינע זאך האט מען דעמאלטס געוואוסט אז זיי גייען קובע זיין שיעורי תורה, עפעס אנדערש איז

כל זמן, מען איז אינגאנצן אפגעטיילט פון

זיי, מען איז אינגאנצן דערווייטערט פון זיי,

מיר האבן נישט קיין שום שייכות מיט זיי, האבן

מיר נישט קיין ערבות אויף זייערע מעשי תעתיבים,

אויף זייער גאנצן שלטון הרשע, און אויף די כפירה

און מינות וואס ס'ווערט נתרבה מיום ליום רח"ל,

און אויף זייער שמד וואס זיי האבן איבערגעפיהרט

על הדת טויזנטער אידישע קינדער רח"ל, וואס מען

רייסט זיי ארויס דעם שמע ישראל פון מויל, כל זמן

מען שטייט נאך אנטקעגן זיי, דעמאלטס האט מען

נישט קיין שום קשר און שייכות צו אלעס וואס זיי

טוהען.

אבער ווען מען שיקט שליחים צו זיי, נעמט מען א

חלק פון דעם קיום צו אלע חוקים, און צו די גאנצע

קיום פון די מדינה, איז דאס דאך א געוואלדיגע

געוואלדיגע אחריות, וואס מען נעמט אויף זיך די

אלע פשעים פון די מדינה רח"ל, וועט שונים אל

תתערב, זיי זענען דאך שונאי המלך!

דעמאלטס נישט שייך געווען, האט בעלזער רב געהענטפערט, עס מוז זיין עמיצער אינדרויסן, אז מען איז דערין זעט מען נישט די פעלערס, וויל איך זיין אינדרויסן כדי אז ס'וועט זיין פעלערס זאל זיין ווער ס'זאל זיין א מבין אויף די פעלערס, על כל פנים זעט מען (האט ער געזאגט) אז מען איז אינעווייניג קען מען נישט זען קיין פעלערס, פעלערס קען מען נאר זעהן ווער עס איז אינדרויסן.

ס'איז ידוע שטייט אין כמה ספרים, אז אויף דעם יאר דארף מען האבן גרויס רחמים מען דארף האבן גרויס המתקת הדינים, איך בין בטוח אז די אידן וואס וועלן זיך האלטן מיטן דרך אמת, און זיי וועלן נישט נעמען קיין חלק אין אזא ביטערע אחריות'דיגע זאך, עס איז א אחריות'דיגע זאך, גיין און האבן א חלק און צאם שטעלן דעם כנסת פון מינות ואפיקורסות, די

אידן האפן מיר, די אידן וועלן געראטעוועט ווערן, דעם יאר תשכ"ו, עס שטייט אין כמה ספרים כמה רמזים, וואס מען דארף האבן גרויס סיעתא דשמיא, דער זכות וועט בעזרת ה' מגין זיין.

(כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע - דרשה נגד השתתפות בבחירות תשכ"ו)

א חלק אין אלע עקירת התורה!

שטייט אין די וואכעדיגע סדרה... זיי האבן מהפך געווען דברי אלוקים חיים זיי זענען געווען משוקע אין אלע שלעכטע זאכן, אלע תאוות נעמט זיך דאך אויך פון דעם, אז מען איז מהפך טוב ברע, די אויגן זענען פארבלענדעט מען זעהט נישט קיין דבר אמת, ווען מען זאל זעהן א דבר אמת וואלט מען אנדערש געווען געזעהן פאר זיך, דער אייבערשטער האט געזאגט פאר נח'ן צהר תעשה לתיבה, דו גייסט אריין אין די תיבה, זאלסטו אריינשיינען א לעכטיגקייט אין די תיבה, דו זאלסט נישט זיין אזוי ווי דער דור המבול וואס האבן מהפך געווען טוב ברע, זאלסט אריינברענגען אין דעם צהר תעשה לתיבה אז מען זאל האבן לעכטיגקייט מען זאל זעהן וועלכעס עס איז טוב וועלכעס עס איז רע.

היינטיגע צייטן בעונותינו הרבים, איז שטארקער מקוים געווארן, דאס איז נאך געווען געזאגט בדורות הקודמים, וואס דעמאלט איז נאך געווען דער כח פון דעם טוב עס איז נאך געווען פון וועמען מ'זאל נעמען, ווער ס'זאל מאיר זיין אין די אויגן, ווער ס'זאל דערלייכטן, מען זאל וויסן וועלכעס איז טוב וועלכעס איז רע, היינט בעונותינו הרבים איז זייער א גרויס חשכות מען זעהט נעבאך נישט, מען ווייסט נישט וואו מען איז, דברים אמיתיים וברורים, קלארע זאכן טוהט מען מהפך זיין, מען זעהט נישט קיין אמת, מען זעהט נישט וואס איז טוב און וואס איז רע, מען איז נעבעך פארבלענדט די אויגן.

יעדער ווייסט דאס ענין פון די בחירות, יעדער איינער וואס גייט בוחר זיין האט א חלק אין צוזאמשטעלן דעם כנסת, ער שיקט שלוחים און ער האט א חלק אין דעם צוזאמשטעלן דעם פארלעמענט, וואס דארט איז עקירות פון די גאנצע תורה, דער כנסת איז קובע, אלע חוקים איז נאר וואס זיי זענען קובע, וואס איז על פי רוב דיעות, מעניש זיין טוט מען נאר מעניש זיין אויף דעם וואס איז עובר אויף דעם וואס זיי טוהן קובע זיין, מיט די חוקי התורה טוהן זיי בעונותינו הרבים זיך גארנישט רעכענען, עס האט קיין שום ווערד נישט, און אלעס טוהט מען דארט קובע זיין, אלע השמדות פון די קינדער, אין אלע ענינים וואס קומט פאר אין די מדינה, אלעס נעמט זיך פון דער כנסת, און דאס אלעס ווערט צוזאמגעשטעלט פון די שרים פון די צירים וואס די בוחרים טוהן בוחר זיין, עס איז נישט פארהאנדען אן דעם קיין שום זאך אין קיין שום ענין אין די וועלט, ווער ס'האט א חלק אין דעם האט א חלק בעונותינו הרבים אין דעם ענין פון הקמת מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלו, עס האט נישט קיין דמיון צו חוץ לארץ, אין חוץ לארץ די גוים להבדיל ביי זיי איז נישט שייך געווען קיין תורה - נכרי ששבת חייב מיתה - "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום", אין די כנסת פון די גוים ביי

זי איז נישט געלעגן קיין חוב פון קיין תורה, דארט האט מען טאקע געמעגט גיין, אבער דא בעונותינו הרבים, ביי אידן, אין א כנסת וואס איז עקירת התורה, דארט צוזאממשטעלן, דארט צו זיצן, וואס פאר א אחריות איז דאס, און מען נעמט זיך דאס נישט צום הארץ, מען בארעכנט זיך נישט, דאס איז דברים אמיתיים וברורים, אז מען הייבט זיך נאר אן אביסל מתבונן צו זיין, זעהט מען וואס פאר א גרויסע אחריות דאס איז.

(כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע - דרשה נגד הבחירות - תשכ"ו)

עבירה אין מהפכים למצוה אפי' לתועלת

די זעלבע איז אויך דער נסיון פון היינט, מען זאל זיך איינרעדן אזאך וואס ס'איז גארנישט, א זאך וואס איז דער היפך דערפון, זאל מען האבן א חלק אין אזא ביטערע עבירה פון מייסד צו זיין און האבן א חלק אין הקמת המדינה, אפילו מען זאל אויפטוהן טאר מען נישט טוהן פון א עבירה קען נישט זיין א מצוה, כ"ש וכ"ש וואס האט מען אויפגעטוהן, האבן זיי מבטל געווען חילול שבת חילול מתיים? אלע זאכן וואס מען טוט אויף איז אלעס אז מען איז מוחה דא אדער פון חוץ לארץ'דיגע אידן, אבער זיי וואס האבן זיי אויפגעטוהן, קען מען זיך פארשטעלן אז פיר פינעף מענטשן היבן אויף די פינגער ווערן נתפעל 120 אפיקורסים מינים, זיי זענען א ליצנות און א געלעכטער, א אמת'דיגע זאך וואס געהערט צו תורה וואס געהערט צו אידישקייט וועלן זיי נישט נאכגעבן.

(כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע - דרשה נגד השתתפות בבחירות תשל"ז)

יסוד המדינה עקירת הדת

דער תכלית פון די ציונים איז נישט צו האבן א מדינה נאר עקירת הדת, אפילו זיי האבן געמאכט א מדינה, זיי האבן געוואלט א מדינה, און עס איז זיי פונקט אויסגעקומען אז עס וועט זיי גרינגער אנקומען עקירת הדת דורך א מדינה, די גאנצע מדינה האבן זיי געמאכט נאר וועגן עקירת הדת.

יעדער ווייסט אז די מדינה שטייט אויף די בוחרים, די מדינה שטייט פון א כנסת, א כנסת שטייט פון בוחרים, יעדער וואס גייט בוחר זיין וועמען ער איז בוחר, ער האט א חלק אין די מרכבה פון די מדינה, אזא מדינה וואס איז געשטעלט דער יסוד פון מינות ואפיקורסות, א מדינה וואס איז עקירת הדת פון ארץ ישראל, א מדינה וואס איז געשטעלט פון חילול שבת בפרהסיא, אויסרייסן די תורה, פון עבירה קען נישט זיין קיין מצוה, מען זאל זיך נישט איינרעדן אזא זאך, פון א עבירה קען נישט זיין קיין מצוה, עס קען נישט ארויסקומען א מצוה, מען וועט זיך איינרעדן, מען וועט אויפטוהן, עס קען נישט זיין אזא זאך, פון א עבירה קען נישט זיין קיין מצוה, אזא עבירה, פון האבן א חלק אין אזא ביטערן חילול ה' די גמ' זאגט אין מס' שבת (קט"ז) אז אויב א מענטש וויל איהם הרגנען, אדער א שלאנג וויל איהם בייסן, זאגט די גמ', מעג מען אריינגיין אין בית של ע"ז, אבער אין א בית פון מינות און אפיקורסות טאר מען נישט אריינגיין, עס איז נאך ערגער פון ע"ז.

די גמ' זאגט אין סנהדרין (קב): רב אשי האט מגנה געווען מנשה המלך, האט איהם מנשה המלך

געזאגט, ווען איר וואלט געווען דעמאלטס אין יענע צייט וואס איז געווען דער נסיון פון ע"ז, וואלסטו געווען אויפגעהויבן דעם מאנטל, זאלסט קענען לויפן, אזא שטארקע נסיון איז געווען דעמאלטס אין יענע צייט אויף ע"ז, לאמיר זען היינט ווער ס'זאל האבן דעם נסיון, צו נעמען א שטיק האלץ און מען זאל זיך בוקן דערצו, עס פאלט גארנישט איין, מען קען דאס גארנישט פארשטיין אז דאס זאל זיין א נסיון, ווען מען פארבלענדעט די אויגן, זעט מען אלעס פארקערט, די גאנצע זאך איז א נסיון, סמיות עינים, פראפעגאנדעס, אזוי ווי מען האט געזאגט פריער, און אלעס איז א חוב קדוש, מען מאכט פראפעגאנדעס צו פארשטעלן די אויגן, מבלבל זיין דעם שכל אבער מען דארף זיך גוט היטן מען זאל גוט מתבונן זיין און פארשטיין אז דאס איז פארקערט, דאס איז דאך מינות און אפיקורסות רח"ל.

היינט די אנשי כנסת הגדולה האבן מבטל געווען דעם יצה"ר פון ע"ז, זעט יעדער איינער אז ס'איז גארנישט, מען האט נישט קיין השגה דערצו,

**הדבר ברור, רבי
זה אומר שצריכים
לילך לבחירות, וראש
ישיבה זה אומר לילך,
אבל מצד שני, הקב"ה
אומר שאסור לילך
לבחירות.**

די זעלבע זאך אנדענדע תאוות פון דעם יצה"ר, משיח צדקינו וועט קומען וועט מען זען אז עס איז גארנישט, מען וועט זיך וואונדערן אליין, אזוי ווי עס שטייט א פסוק, (יחזקאל לו-לא) ונקוטתם בפניכם על עונותיכם, מען וועט זיך קריגן מיט זיך אליין, ווען משיח צדקינו וועט קומען וועט מען זיך וואונדערן ווי אזוי האב איך געקענט דורך פאלן אין אזעלכע ביטערע נסיונות מען וועט דעמאלטס איינזען יעדער איינער אז עס איז גארנישט געווען.

(כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע - דרשה נגד השתתפות בבחירות תשל"ז)

מבטלים הכל עבור בצע כסף

הדבר ברור רבי זה אומר שצריכים לילך לבחירות, וראש ישיבה זה אומר לילך, אבל מצד שני, הקב"ה אומר שאסור לילך לבחירות

אי אפשר להיות כדבריהם, הקב"ה אינו אומר להתחבר עם הרשעים, במסילת ישרים ובכל ספרי החסידות ובמיוחד בישמח ישראל וכמו"כ בני יששכר ובתפארת שלמה מובא כשנהנין מרשע

הרי זה מביא למחשבות זרות, וכן איתא במתניתין הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע, וכן אמר הקב"ה ליהושפט כשהתחבר עם אחזיהו מלך ישראל לעשות אניות אמר לו בהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך, ונענש קשות על זה, כי ההתחברות עם הרשעים הוא פגם גדול.

ובזמנו מבטלים את הכל, מתעלמים ואינם מתחשבים בכלום, ואומרים למה צריכים לילך לבחירות מכיון שצריכים כסף, ואם לא ילכו לבחירות לא יקבלו כסף,

הכתוב אומר הוציאה ממסגר נפשי יהודות את שמך, כשיהודי משתוקק ורוצה יהודות את שמך ולהתנדב בו ית"ש, הרי מקודם מתפלל הוציאה ממסגר נפשי, בכדי שאוכל באמת יהודות את שמך, ורשעים האלו אשר אינם מאמינים בבורא כל העולמים רח"ל, מחללי שבת בפרהסיא, אשר עפ"י דין תורה יש להם דין כגוים אשר יינם יין נסך ואין להם שום שייכות עם כלל ישראל, כי כאשר היה ביהמ"ק קיים היו אלו חייבי מיתות, והיה לוקחים אותם לבית הסקילה להסקילם, כי מחלל שבת בפרהסיא חייב סקילה, וכמו"כ על שאר העבירות, אלו אין להם לא תורה ולא שולחן ערוך, ועמהם עוד הולכים להתחבר ולהקים אתם ממשלה, ועוד אומרים שמצוה היא וזה עוד חוב קדוש.

הכתוב אומר ואני קרבת אלקים לי טוב, הטוב האמיתי היא קרבת אלקים, ולמה נתן לנו הקב"ה את התורה, בכדי שנוכל לעבדו ית"ש ושנוכל לעשות את רצון ה', והאיך יכולים להתפתות שעם רשעים ואפיקורסים כאלו אשר אין להם שום שייכות בבו"כ"ע, עם כאלו עוד להתחבר ולהקים ממשלה עמהם, וזה עוד טוב, אין בפי את הדברים להביע את המצב החמור.

(כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע - אסיפת חיזוק ערב שבועות תשנ"ב)

לכל בוחר יש חלק בהקמת כל ממשלת המינות

והנה כאשר נתבונן בעבודת ממשלתם, אנו רואים כי רוב הדברים שדנים עליהם במקום הטומאה בכנסת המינים, אין להם שייכות כלל עם דברים שנוגעין לדת, רק דברים השייכים לחוקי האון של המדינה, ורק לפעמים עולים שם ענינים השייכים לדת, ומשום כך יש המדמים לעצמם כי על ידי ההתחברות עמהם יצילו דבר מה לטובת היהדות, וכאשר שואלים אותם איך יתכן להתחבר לרשעים ולא יתייראו להיות שותף בבית המינות, משיבים הם אדרבה, כל מטרתם הוא רק ללחום עם המינים, ומלחמתם היא עוד יותר גדולה משאר הלוחמים למען דת תורתנו הק', כי לוחמים הם מבפנים ואינם מסתפקים במלחמת מבחוץ.

אבל כאשר מתבוננים באמת, הלא סוכ"ס שותפים הם עם המינים, וכידוע שהכנסת צריך להיות מורכב ממאה ועשרים חברי כנסת, ואילו יהיה חסר אחד וישארו רק מאה ותשעה עשר חברים, אזי אין לכנסת שום תוקף, נמצא כי כל אחד ואחד ממאה ועשרים חברי כנסת שותף מלא הוא בהקמת השלטון, גם אם יעמוד שם ויזעק כי הוא מתנגד לדברים וחוקים שונים, אך במציאות בעצם חברותו בכנסת מתקיים השלטון בפועל, ואפילו אם יהיה צדיק ובעל השגה,

ולא יהיה לו שום שייכות עמהם, הרי סוף כל סוף יש לו חלק עם כל מה שנעשה שם, וחלה עליו חובת הערבות על כל הנעשה שם, כי מבלעדיו אין כלל קיום ותוקף לכנסת המינים.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

עצם המדינה מרידה במלכות שמים

ובפרט מה שכל חבר באותה כנסת חייב להשבע ב"הצהרת אמונים" שיהיה נאמן לחוקי המדינה ולחוקי הכנסת, ואם לא ישבע באותה "הצהרת אמונים" אין הוא יכול להיות מחברי הכנסת, ומלבד כל זאת עצם המדינה נתייסדה על מרידה במלכות שמים, שלא להתרצות בגזירת הגלות שגזר עלינו הקב"ה, וכל יסוד המדינה הוא שיהיה להם "עצמאות", וכמו שכתבו ב"מגילת עצמאות" שלהם בתחילת יסוד המדינה, שכל הקמת המדינה הוא על יסוד "כחי ועוצם ידי", ואם כן כל הפעולות שנעשים על ידיהם קשור ומלא במינות, כאשר כל יסודם הוא בטומאת המינות ואפיקורסות.

ובימינו אלה, לא די שאין מבערים את הע"ז, אלא הם עומדים ומחזקים בידיהם את המינות והאפיקורסות, והרי זה גורם בלבול נורא, ועל זה גדול הצער והכאב לאין שיעור.

ואיתא ברמ"ע מפאנו על הפסוק (זכרי' ג-ב) יגער ה' בך השטן ויגער ה' בך הבוחר בירושלים, ולמה אמר הכתוב שהקב"ה יגער בך בשטן בזה שבחר בירושלים בפרטות, כי דייקא שם במקום המקודש ביותר בוחר השטן להתגבר יותר משאר כל העולם, כי ארץ ישראל נתקדשה מכל הארצות, ורוצה לכבוש את מקום המקדש.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

כל בוחר יש לו חלק ואחריות על כל מה שנעשה על ידם

וכן הוא בדורינו כל אחד שבוחר לכנסת המינים יש לו חלק בכל מה שנעשה שם, עליו מוטלת האחריות הנוראה על כל החילול ה' שנעשה על ידם.

הגה"ק המהרש"ב מליבאוויטש זצ"ל - שהיה מגדולי הצדיקים בזמנו, ומגדולי עובדי ה' בדורו, והיה מגדולי הלוחמים כנגד הציונות - כותב באגרת (בשנת תר"ס) שאסור להשתתף עם הציונים אפילו כשאפשר לפעול דברים טובים, כי עצם הקמת מלוכה לפני ביאת משיח צדקנו הוא נגד האמונה אפילו אם היו שומרי תורה ומצוות, ומלבד זאת עצם הדבר אינו נכון, כי גם זה שאומרים שיפעלו עליהם לטובה, זה שקר, שאין יכולין לפעול עם פועלי און דבר טוב, אף אם יבטיחו לתקן איזה דבר, לא יהא רק דברים מדומים כדי לרמות עיני היראים ולהפיס בזה דעת החרדים, אבל בהעיקרים והיסודות לא ישנו מאומה.

ובאגרת שכתב הגה"ק המהרש"ב זצ"ל אל הגר"ח מבריסק זצ"ל כשנה אחרי התייסדות האגודה, והסתפק הרש"ב אם להיכנס לאגודת ישראל או לא, אבל אחרי שראה שהתחברות והעירוב עם הרשעים הולך ומתגבר, אזי הרעיש את העולם נגד זה, והוא כותב שם אל הגר"ח מבריסק, שדבר זה לא יצליח, מפני שאפילו אם כעת יש עדיין איזה הבדל

בין האגודה אל החפשים, אבל במשך הזמן תתבטל המחיצה.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

נוטל חלק ואחריות בשפיכות דמים הנגרם על ידיהם

...על ידי זה גורמים לשפיכות דמים הנוראה בארה"ק, עד שכמעט אין לך יום שאין שומעים על שפיכות דמים רח"ל, והרי זה איום ונורא, ומי הוא זה שר יכול לקחת על עצמו את האחריות הגדולה לכל זה.

ובאמת האחריות כל מה שנעשה על ידם, הכל מוטל בעיקר על אותם חברי כנסת שנכנסים לתוך מקום טומאה, ונוטלים חלק בכל מעשיהם, ובזה שבוחר אותם הרי הם שלוחו לכל דבר שנעשה על ידם, וזה פגם עצום ונורא רח"ל.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

אין להתחשב אפילו באופן שיכולים להשיג הישגים

וכן הוא בזמנינו שיש כאלה שמשיבים שעל ידי שלא ימחו ברשעים אלא ישתקו על מעלליהם הרעים, עי"ז יתרבו בעלי תשובה, אולם אין זה העסק

כידוע שהכנסת צריך להיות מורכב

ממאה ועשרים חברי כנסת, ואילו יהיה חסר אחד וישארו רק מאה ותשעה עשר חברים, אזי אין לכנסת שום תוקף, נמצא כי כל אחד ואחד ממאה ועשרים חברי כנסת שותף מלא הוא בהקמת השלטון, גם אם יעמוד שם ויזעק כי הוא מתנגד לדברים וחוקים שונים, אך במציאות בעצם חברותו בכנסת מתקיים השלטון בפועל, ואפילו אם יהיה צדיק ובעל השגה, ולא יהיה לו שום שייכות עמהם, הרי סוף כל סוף יש לו חלק עם כל מה שנעשה שם, וחלה עליו חובת הערבות על כל הנעשה שם, כי מבלעדיו אין כלל קיום ותוקף לכנסת המינים.

הפושעים, כי אין לנו חלק ונחלה במעשיהם.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

דרך היחידה לנו ללא פשרות

ועי"ז שאנו נעשה את שלנו, ונגלה את צערנו וכאבנו על חילול כבוד שמו יתברך, בין אם הוא פועל ובין אם אינו רואה שהוא פועל, עצם הדבר שהיהודי זועק ומראה שכואב לו חילול כבוד שמים, ומגלה את דעתו ורצונו ללכת בדרך התורה הקדושה מורה לנו, בזה גופא יש תועלת עצומה, ועי"ז זוכים להתחזק וללכת באותות לבית אבותם, בדרך אבותינו המסורה בידינו, שהורו לנו ללכת בדרך אחת ויחידה ללא פשרות, כי אם הולכים בדרך של פשרות אזי נכנסים לסכנות עצומות ח"ו, ובמקום שיתקנו עלולים עוד לקלקל.

ועי"ז שאנו נתחזק יחד להדבק בדעת התורה האמיתית, ולהיאחז בדרך האמונה הקדושה בעוז ותעצומות, ולפרסם את ההכרה שרק ה' הוא האלקים, בלא שום עירוב טוב ורע, על ידי זה השי"ת יעזור שיומתקו הדינים מעל כל ישראל, ונזכה לישועות ורפואות.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

דער כבוד התורה איז נאר ווען מען איז נישט

מייקר דער שם פון דיני עכו"ם

ווען וועט זיין דער כח התורה הקדושה, "ואלה המשפטים", וא"ו מוסיף על ענין ראשון, "מה הראשונים מסיני, אף אלו מסיני", ווען איז ניכר דער כבוד פון די תורה הקדושה, נאר ווען דאס איז "אשר תשים לפניהם", נאר ווען מען איז נישט מייקר די דינים פון עכו"ם, נאר דעמאלטס איז ניכר דער כבוד התורה הקדושה, אז דאס איז טאקע די תורה וואס דער אויבערשטער האט געגעבן פאר משה רבינו אין הר סיני, נאר דאס איז א סימן אז מיר זענען דבוק אין די תורה וואס משה קיבל תורה מסיני, וזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא ית"ש, נאר מיר וועלן שטענדיג זיין דבוק אין די תורה מסיני.

משא"כ, ווען זיי שטעלן זיך אוועק ביד רמה קעגן די תורה הקדושה, און קומען בכנופיא מורד צו זיין קעגן השי"ת ובתורתו, און מחוקק זיין חוקי עכו"ם רח"ל, און זענען מייקר די עבודה זרה און זייערע אלילים, זענען זיי דאך מחלל כבוד שמו ית', און דערווייטערן זיך פון תורת משה רבינו, פון די תורה מסיני, זיי בייטן דאס איבער צו א תורה מוחלפת אשר לא מסיני, שומו שמים!

דער ר"ן איז מבאר באריכות אין די דרשות, אז פארן מלך האט מען מזהיר געווען פארשידענע אזהרות מער פון אנדער שופטים און דינים אז לא ירבה לו נשים, ולא ירבה לו סוסים, און נאך אזהרות, ווייל דער מלך איז דאך דער שופט ער פיהרט אלע כוחות פון די גאנצע לאנד, וועגן דעם זאגט מען פארן מלך ישראל בזמן שהיה בית המקדש קיים, קענטט אפשר טראכטן אז עס איז תלוי בידך דער סדר הנהגת המדינה, דו קענטט טראכטן אז דו קענטט עפעס נעמען א שלטון והנהגה על פי דרכי הטבע והנימוס נישט על פי תורה ח"ו, דעריבער זאגט מען אן דעם מלך ולא יסור לבבו לבלתי רום

לבבו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל עיי"ש.

הלא למשמע אוזן דאבה נפשנו.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - כינוס הסברה תשנ"ט)

כח הקיום - ע"י ראי השם העומדים מן הצד וכואבים על כבוד שמים!

דער גאנצער כח הקיום, איז בזכות די אידן וואס שטייען פון דערווייטנס, און גיבן ארויס זייער ווייטאג אויף כבוד שמים

און מיט דעם וואס אונז שטייען פון דערווייטנס, און מיר געבן ארויס אונזער ווייטאג, און מיר שרייען אויס "ה' הוא האלקים!" מיר זענען מייחד שם שמים, און מיר געדענקען שטענדיג אז דער אויבערשטער איז "הבוחר בעמו ישראל באהבה, שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" דאס איז אונזער קיום, דאס גייט צוזאמען, ווייל דער אויבערשטער איז בוחר בעמו ישראל באהבה, זענען מיר מייחד שם שמים במורא, דאס איז אונזער גאנצער כח, דאס איז אונזער גאנצער זכות.

בפרט אין אזעלכע שווערע זמנים, וואס מען דארף דאך רחמי שמים, מיר זענען ארומגענומען

און די גמ' זאגט (סנהדרין כא) דלכן מצווה המלך בשני ספרי תורה, אחת שמונחת לו בבית גזיו ואחת שנכנסת ויוצאת עמו ומשום שויתי ה' לנגדי תמיד, שהתורה יזכירהו לבלתי יסור לבבו מיר"ש למען ילמד ליראה, אלעס איז כדי דער מלך זאל זיין שטענדיג דבוק אין די תורה הקדושה, און זאל נישט זיין קיין שום דמיון צו די הנהגות המלכות פון די גוים, וועגן דעם ווען כלל ישראל האט געזאגט אז זיי ווילן א מלך "לשפטנו ככל הגוים", איז געווען א גרויסער קטרוג, ווייל אויב עס מישט זיך אריין עפעס א רצון אז די מלכות זאל זיין ככל הגוים, איז דאס א ניתוק פון תורת משה.

און בעוה"ר, די גאנצע מלכות דא איז אויף דעם געשטעלט, זיך מנתק זיין פון תורת משה, און מייקר זיין דיני עכו"ם רח"ל, איז דאס א געוואלדיגע מרידה און חילול שם שמים נורא!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - בכר וזפניק כ"ג שבט תשס"ג)

חובת המהאה כל מה שפעלו הוא רק ע"י המהאות

פון קיין שלעכטס קען נישט זיין קיין גוט'ס, פון קיין עבירה קען נישט ארויסקומען א מצוה, פון אזא זאך קען נישט ארויסקומען א הצלה, אומזינסט רעדט מען זיך איין אז דאס איז א הצלה, עס קען נישט זיין, א עבירה קען נישט זיין קיין מצוה, דאס איז רע, ווי אזוי קען מען זיך פארשטעלן פיר צירים צווישן 120 וואס זיי מאכן ליצנות רח"ל פון די גאנצע תורה, פון די גאנצע אידישקייט, קען מען זיך פארשטעלן אז די פיר צירים די וועלן ראטעווען דאס אידישקייט, די ראטעווען די תורה, דאס וואס מען טוט אויף, טוט מען נאר אויף דורך די מהאות פון אינדרויסן עס איז פאקטיש אזוי, ווער ס'איז באקאנט און דער וואס ער ווייסט דער האט זיך איבערגעצייגט, אז די אלע זאכן וואס מען האט אויפגעטוהן איז נאר געווען דורך די אינדרויסנדיגע מהאות, אדער דורך עסקנים וואס האבן געטוהן פעולות, פארשידענע פעולות דורך דעם האט מען משיג געווען, אבער אינעווייניג קען מען גארנישט אויפטוהן, עס קען נישט זיין, נאר לו יהא אפילו מען קען אויפטוהן, עס טאר נישט זיין, פון קיין עבירה קען נישט זיין קיין מצוה, עס איז עקירת התורה רח"ל, דאס איז דער יסוד עוקר צו זיין די גאנצע תורה רח"ל, אין אזא נכנסת וואס דארט איז דער יסוד פון די גאנצע מינות ואפיקורסות פון די גאנצע מדינה, ס'איז נישט קיין שום תירוץ אויף דער וועלט, קיין שום נימוק אז מען זאל קענען מתיר זיין אויף דער זאך.

(כ"ק מן אדמו"ר ז"ע - דרשה נגד השתתפות בבחירות תשכ"ו)

הבלבול גדול מאוד

לדאבוננו כמה גדול הוא הבלבול, שנתערב טוב ברע, ולקחו את מקום הקודש ארץ ישראל, המקום המקודש והמובחר ביותר להשראת השכינה, ודייקא שם בפלטרין של מלך עשו מזה ענין של לאומיות כאשר אומות, ואף כגורעים שבאומות, כאשר המשיכו לכאן את כל התועבות שבעולם רח"ל, ומורדים במלכות שמים בריש גלי, ולצערנו עוד מחריפים ומגדפים בריש גלי באופן נורא ואיום,

די תורה הק', און מען מאכט נישט קיין פשרות, איז מען זוכה אז די תורה זאל משפיע זיין שמירה אויף דעם גאנצן כלל ישראל

דורך דעם וואס כלל ישראל האט זיך אלע מאהל מוסר נפש געווען פאר די תורה הקדושה, דאס האט אונז געגעבן א קיום אין דעם זמן פון גלות, אבער ווען מען מאכט פשרות פון די תורה הקדושה, איז ח"ו די שמירה פון די תורה הקדושה לאזט זיך אויך אפ רח"ל, אויב מיר ווילן אז די שמירה פון די תורה הקדושה, וואס האט אונז געהיטן, זאל ווייטער היטן, איז דאס תלוי וויפיל מיר וועלן זיך נישט אוועקריין קיין האר פון די תוה"ק, און פון דעם דרך פון אבותינו ורבותינו הקדושים מקדמת דנא, פון מתן תורה, דעמאלטס וועט מקיים ווערן "בהתהלך תנחה אותך, בשכבך תשמור עליו", ווי מען גייט, און ווי מען שטייט, וועט מען האבן די שמירה פון די תורה, און דאס וועט אוודאי זיין דער זכות פאר דעם גאנצן כלל ישראל, אז לא ישמע שוד ושבר בגבולות ישראל, און מיר זאלן זוכה זיין בקרוב צו הערן קול שופר של משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - בכר וזפניק כ"ג שבט תשס"ג)

בהבעת הכאב שלנו מכתלים ההרון אף

אז אידן שרייען ארויס דעם ווייטאג איז דאס גורם א המתקה, און די איינציגע וועג איז נאר, אז אידישע קינדער זאלן ארויסשרייען דעם ווייטאג, זיי גיבן ארויס דעם צער, און זיי זענען מגלה און מכריז, אז מיר האבן נישט קיין שום קשר און קיין שום חלק אין אלע זייערע מעשים, און מיט דעם קען אראפגיין דער חרון אף, און דאס פועלט עס זאל זיין א המתקה.

אבער אויב מען ווארט אויף מקבל זיין פון זיי עפעס א טובת הנאה, האט מען דאך עפעס א שטיקל חלק אין דאס אלעס, איז ווי אזוי נעמט מען אזא געוואלדיגע אחריות אויף זיך, צו האבן עפעס א אחיזה מיט אזא מקום כפירה ומינות רח"ל.

אנן שלוחי דקמאי קא עבידנא, די גדולי ישראל פון דעם פריערדיגן דור האבן שוין מגנה געווען אלע מיני התחברות, ובתוכם דער רב זצוק"ל בעל "יואל משה" ז"ע, וואס האט שוין מבאר געווען לאורכה ולרחבה די אלע ענינים, ער האט דאס קלאר מברר געווען, אז דער עצם קיום המדינה, און דער גאנצער שלטון פאר ביאת משיח צדקנו, דאס אליין אז מען נעמט א גאולה פאר די צייט, איז דאך דאס העברה אויף די ג' שבועות שלא יעלו בחומה ושלא ימרדו באומות ושלא ידחקו את הקץ וכו' (יעו"ש באריכות).

כל שכן וכל שכן, על אחת כמה וכמה, די אלע תועבות, די אלע חילולי שבת, און די חוקות הגוים, און די התבוללות פון די טויזנטער גוים וואס זיי ברענגען דא אן גיור כהלכה רח"ל, און דער עצם פון חוקק זיין די חוקי ומשפטי העכו"ם, וואס מיט דעם ווייזן זיי ארויס אז אין להם חלק באלקי ישראל, ווייל מען איז מייקר דעם כח פון עבודה זרה.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - בכר וזפניק כ"ג שבט תשס"ג)

**דאס וואס מען טוט אויף, טוט
מען נאר אויף דורך די מהאות
פון אינדרויסן עס איז פאקטיש
אזוי, ווער ס'איז באקאנט און
דער וואס ער ווייסט דער האט זיך
איבערגעצייגט, אז די אלע זאכן
וואס מען האט אויפגעטוהן איז
נאר געווען דורך די אינדרויסנדיגע
מהאות, אדער דורך עסקנים וואס
האבן געטוהן פעולות, פארשידענע
פעולות דורך דעם האט מען משיג
געווען, אבער אינעווייניג קען מען
גארנישט אויפטוהן,**

שה אחת צווישן ע' זאבים, ובכל יום עומדים עלינו לכלותינו, מען וויל איינשלינגען כלל ישראל רח"ל, אידישע קינדער בכל מקומות שהם דארפן רחמי שמים, בפרט דא אין ישוב, אין ארץ הקודש, מיר זענען ארומגענומען מבית מיט דעם שלטון הרשע, און מבחוץ מיט די אלע אומות העולם, און מיט וואס פאר א כח קענען מיר האבן א קיום, נאר מיט דעם כח פון תורת משה, דער כח פון די ריינע תורה הקדושה שלא תהא מוחלפת, נאר דאס איז אונזער קיום, אזוי ווי דאס איז געווען דער כח פון דעם גאנצן קיום פון די גאנצע בריאה, בשביל התורה ובשביל ישראל, נאר דער כח וועט אונז דערהאלטן און מיט דעם וועלן מיר מבטל זיין אלע גזירות, אז קיין שום אומה ולשון זאלן נישט קענען שולט זיין אויפן כלל ישראל.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - בכר וזפניק כ"ג שבט תשס"ג)

שמירה עליונה - בזכות העמידה האיתנה למען כבוד שמו ית'

בזכות דעם וואס מען ריהרט זיך נישט אוועק פון

איך אפשר להיות שאננים ולא לכאוב על המרידה במלכות שמים?!

ווי אזוי קען מען צוקוקן אזא פלאץ, וואס דאס איז א מרידה אין מלכות שמים? דאס איז דאך א מורא'דיגע ווייטאג פאר יעדן איד!

די "כנסת" איז דאך א יסוד פון מרידה אין כל התורה כולה רח"ל, ווי אזוי קען מען זען ווי מען איז מורד במלכות שמים? וואס מען איז גורם צו אריכת הגלות, ושכינתא בגלותא!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א - ככר זופניק כ"ג שבט תשס"ג)

התייחסותינו אליהם דינם כעיר הנדחת

דער רשב"א אין סימן ת"ז ברענגט דעם רמב"ם, דאס איז דער לשון, וכן הדין אצלי, בכל עבירה שיראה ממנה סתירת התורה, יעדע עבירה אפילו מען עסט נאר בשר וחלב, אדער שעטנו, אז מען טוהט דאס וועגן דעם פאר בזיון התורה ווייל מען גלייבט נישט, אז די תורה איז אמת, זאגט ער, את ה' הוא מגדף, און ער האט דעם דין אזוי ווי עיר הנדחת, פיהרט ער אויס דעם רמב"ם, וכן אני אומר, בעדה מישאל, צען אידן, זענען במזיד עובר, וועלכע מצוה דאס איז, אז מען טוט דאס במזיד בפרהסיא, האבן זיי אויך דעם דין פון עיר הנדחת, דאס איז דער לשון פון רשב"א און פון רמב"ם, און דער מחנה חיים ברענגט אראפ אין כמה מקומות להלכה, אפילו וועלכע עדה עס איז, אז מען טוט עס בפרהסיא, האבן זיי א דין פון עיר הנדחת, און עס ברענגט אראפ רח"ל גרויסע עונשים.

מה נאמר ומה נדבר, יעדער ווייסט דער כנסת פון דארט גייט ארויס דאס מינות און אפיקורסות אויף גאנץ ארץ ישראל, אויף די גאנצע וועלט, עס איז נישט אזוי ווי איינער טוט דארט א עבירה בקטנות, נאר מען טוט מיט די בחינה אז מען גלייבט נישט אז די תורה איז אמת, האט ער א דין פון עיר הנדחת, עס איז בכלל את ה' הוא מגדף, כל שכן וכל שכן, פון דארטן קומט דאך ארויס א גאנצע מרידה בה', מען רעכנט זיך גארנישט נישט מיט חוקי התורה, מען שטעלט אויף חוקים, גוי'אישע חוקים, בכלל דער גאנצער ענין פון כנסת, איז עקירת התורה מרידה בה', יעדער וואס גייט בוחר זיין האט א חלק מיט דעם אויפשטעלן דעם כנסת, ווי קען מען ביי זיך מחליט זיין, האבן אין דעם א חלק איז רח"ל די גרעסטע כפירה בה', מרידה בה'.

נאר דער ענין איז, בעוה"ר דאס גרויסע בלבול הדעת, דאס גרויסע טומל, מען ווייסט נישט מבחיין זיין בין טוב לרע, אזוי ווי עס שטייט אין ישעיהו (ה-כ) הוי אומרים לרע טוב ולטוב רע, היינט איז א דור וואס מען ווייסט נישט מבחיין צו זיין, מען ווייסט אליין נישט וואס עס טוט זיך, מען ווייסט נישט קיין קלארקייט, מען ווייסט נישט קיין אמת, קען זיין דאס איז דאס ענין, יעדע ע"ז האט נאר א כח אז מ'דינט איהר, אז מען מאכט נישט קיין עסק פון די ע"ז איז דאס בטל, איז דאס גארנישט, די ע"ז פון פעור איז דאך די ע"ז פוער עצמו לפעור זו עבודתה וחייב,

**אנן שלוחי דקמאי קא
עבידנא, די גדולי ישראל פון דעם
פריערדיגן דור האבן שוין מוגה
געווען אלע מיני התחברות, ובתוכם
דער רב זצוק"ל בעל "ויואל משה"
זי"ע, וואס האט שוין מבאר געווען
לאורכה ולרחבה די אלע ענינים,
ער האט דאס קלאר מברר געווען,
אז דער עצם קיום המדינה, און דער
גאנצער שלטון פאר ביאת משיח
צדקנו, דאס אליין אז מען נעמט א
גאולה פאר די צייט, איז דאך דאס
העברה אויף די ג' שבועות שלא
יעלו בחומה ושלא ימרדו באומות
ושלא ידחקו את הקץ וכו'**

אזוי איז די הלכה אפילו ער האט דאס אינזינען צו מבזה זיין, זו עבודתה דאס איז א ע"ז פון פעור, אפלו ער גייט עס מבזה זיין, איז דאס עבודה, דא אויך די זעלבע זאך, מען גייט אריין אין דעם כנסת, מען וויל זיך אננעמען, מען וויל מבזה זיין, מען וויל זיך שלאגן מיט די עוקרי תורה, אויף דעם זאגט ער זו עבודתה מיט דעם שטעלט מען אויף כנסת, מען מיינט עס מבזה זיין, אבער זו עבודתה.

(כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע - דרשה נגד השתתפות בבחירות השון תש"ל)

תפילה לביטול מלכות הרשעה

להתפלל שיעקר המדינה ולא ישאר מהם זכר

ס'גייט אדורך נאך א יאר און נאך א יאר, נאך א ראש השנה, מען דארף מתפלל זיין. ליידער האט מען אינזינען נאר זיך, דצווחין ככלבים הב לן מזוני הב בני, מען איז נישט מתפלל פאר כבוד שמים, ס'טוט ליידער נישט וויי, איז דאס א גרויס חילול ה'. דאס דארפן אונז שרייען, עד מתי ה' תאנף לנצח, רבונו של עולם ווי לאנג נאך, ווי לאנג נאך וועלן די רשעים האבן א שליטה, זיי האבן שוין גענוג אפגענומען זייער חלק, אלע רשעים זה בכה וזה בכה, צו דער מערך צו דער ליכוד, די אלע זענען איין זאך, אלע דארפן זיי ווערן אויסגעריסן, עס זאל נישט בלייבן פון זיי קיין זכר, די אלע וואס ווילן אויסרייסן די תורה הקדושה, די אלע וואס ווילן אויסרייסן דאס אידישקייט פון אידישע קינדער, פון זיי אלע זאל נישט בלייבן קיין זכר.

די אבות הקדושים זענען מתפלל זיי קוקן אויס, חלילה וחלילה ווען אידישע קינדער זאלן חלילה זיך אוועק רירן פון אויבערשטן, וואס פאר א פנים וועלן האבן די אבות הקדושים, זאל דער אויבערשטער העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין בקרוב צו זען זייער סוף און זייער מפלה, זיי ווילן אויסרייסן דאס אידישקייט זאלן זיי ווערן אויסגעריסן בקרוב.

(כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע - ט"ו מנ"א תשמ"ג)

להתוודע כי הוא מלך, ולא שום כופר

בתפילת ראש השנה אמרין להתוודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ, ועל דבר זה צריך כל יהודי להשתוקק להתפלל ולהתחנן להשי"ת, להתוודע ולהגלות כי הוא מלך על כף הארץ, שכל העולם יראה ויגלה כי הוא מלך, לא שמיר ולא שרון ולא שאר הכופרים הרשעים ואפיקורסים, ורק כי הוא מלך על כל הארץ, והדבר ממילא יקיים ומוכרח להתקיים, כי הלא הקב"ה הבטיחנו בזה, וכמו שמביא רבינו ז"ל בשומר אמונים מאמר הגאולה, אפי' מלך בגדוד כאשר מבטיח לעשות דבר מסוים בודאי יעשה, שכן הבטיח ואין אחד שיעכב בעבורו, כל שכן להבדיל אלף אלפי הבדלות מלך מלכי המלכים הקב"ה.

(כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע - אסיפת חיזוק ערב שבועות תשנ"ב)

גודל שמחה של מצוה

וכתב בספר צפנת פענח (פר' בא) על רבינו הקדוש האר"י ז"ל שכל המדריגות והשגות שהשיג ה' הכל בשביל גודל השמחה שה' לו בעידן קיום המצוה. והנה זה ה' עבודת הבעש"ט הקדוש זי"ע שגילה בעולם דרך קצרה וארכה שהיא עבודה של שמחה, כי כשאדם רוצה לשמח בעבודת ה' תיכף רוצה הבעל דבר לעשותו לבעל תשובה, ומכניס בלבו עצבון עבירות, ונראה ונדמה בעיניו כאילו השמחה היא עבירה גדולה, לכן גילה הבעש"ט הקדוש אזני תלמידיו והנמשכים אחריו שהשמחה אינה עבירה ח"ו, רק על ידי שמחה נעשה אדם בעל תשובה ממש, ונתהפך בלבו מבחינת לב אבן לבחינת לב בשר כידוע לדורשי ה'.

(שומר אמונים - מאמר צהלי רונני)

שכר שמחת מצוה משלמין גם בעוה"ז

נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה. (תהלים קי"ט)

דהנה כל מצוה כפי ערך עשייתה והכנתה וזמנה ומקומה, כך יש לה זמן מוגבל עד כמה תהא אורה על עושי', אבל מובא בספרים אם בר ישראל שמח במצות קונו אז המצוה תאיר בו לעולם ועד בלי קץ וגבול, ועל ידי זה תבין מה דאיתא בספרים דאף על פי שאמרו חכז"ל דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, אבל שכר שמחת מצוה משלמין גם בעולם הזה, והטעם נוכל לומר כנ"ל, כיון דשמחת המצוה יכול להמשיך שפע ואור עליון לאין קץ, ממילא לא ינכה לו מזכותיו מזה שמקבל שכר בעולם הזה, וזהו נחלתי עדותיך לעולם היינו שמצותיך מאירים לי לעולם כי ששון לבי המה, לפי שעשיית המצות בשמחה.

(שיחות קודש - לכ"ק רבינו הזקן זי"ע)